

РЕШЕНИЕ

№ 3755

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11782** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. Б. М., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1248-0456344/25.10.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект - фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че в обекта няма констатирани други нарушения, управителката на дружеството е единствена работеща в семейството и наложеното наказание ще доведе до невъзможност за заплащане на неотложните разходи за бита. Моли съда да отмени заповедта. Не претендира разноски.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юрк. П., излага доводи за липса на правен интерес у жалбоподателя за оспорване на ЗПАМ, като се позовава на издадено постановление за прекратяване изпълнението на обжалваната принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски

обект“. Моли да бъде прекратено производството по делото. Претендира присъждане на разноски, като представя и списък по чл. 80 ГПК.

Софийска градска прокуратура не излага становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 74 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 13.10.2021 г., 12:03 часа на търговски обект - фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], с площ 13 кв.м. и оборудван с едно работно място. В обекта няма ПОС терминал. При извършена контролна покупка на един брой шампоан за коса на стойност 25,00 лв. и заплатена в брой от орган по приходите на 13.10.2021 г. в 11:50 часа, не е издаден фискален бон от монтираното и функциониращо в обекта фискално устройство (ФУ) модел „Д. КОМПАКТ“ с ИН на ФУ DY455950 и ИН на ФП 36613986 и потвърждение към приходната администрация № 4083868/15.03.2019 г. Разпечатан е КЛЕН за дата 13.10.2021 г., видно от който сумата от 25 лева не е отразена на ФУ, чрез издаване на фискален бон. Сумата е заплатена на Л. М. – управител и работеща в обекта. Установена е фактическа наличност на паричните средства в обекта в размер на 25,00 лв. – представляваща стойността на контролната покупка. Резултатите от проверката са отразени в протокол сер. АА № 0456344 от 13.10.2021 г., приложени са копие от издадените дневни отчети и КЛЕН, както и от описа на паричните средства в касата.

С оглед така установеното, административният орган е приел, че е изпълнен състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от същия закон на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - фризьорски салон, находящ се в [населено място], “О.“ № 54 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. В тази връзка неоснователно е възражението на ответника за липса на правен интерес от обжалване на оспорената заповед предвид издаването и представянето в съдебно заседание на Постановление за прекратяване на ПАМ „запечатване на обект“ № ФК-С-1460-0456344/18.04.2022 г. /л. 33/, връчено на дружеството на 16.05.2022 г. Изложените в тази връзка доводи не отчитат липсата на корелация между Постановлението за прекратяване изпълнението на процесната ПАМ, издадено на основание чл. 187, ал. 4 ЗДДС, и дължимата в настоящото производство преценка за законосъобразност на оспорената заповед. Разпоредбата на чл. 187, ал. 4 ЗДДС предвижда, че ПАМ се прекратява от органа, който я е приложил, по молба на административнонаказаното лице и след като бъде доказано от него, че глобата или имуществена санкция е заплатена изцяло. Тъй като самото административно нарушение е основанието за налагането на ПАМ, а не дължимостта на наложената глоба/имуществена санкция, то нейното заплащане от нарушителя не би могло да обуслови нито извод за недопустимост на оспорването, нито извод за нейната законосъобразност. Ето защо, налице е правен интерес у жалбоподателя да оспори процесната ЗПАМ.

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (т.1.) на изпълнителния директор на НАП /л. 16/, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, поради което заповедта е издадена от компетентен орган. Оспореният административен акт е издаден в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

По приложението на материалния закон:

Правното основание за налагане на обжалваната ПАМ е по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, която предвижда, че на лице, което не издаде съответен документ за продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни.

В конкретния случай съдът приема, че [фирма] е извършило продажба на 13.10.2021 г. Този факт не се оспорва от жалбоподателя, подкрепя се и от събраните по делото доказателства. Не е издаден фискален бон за извършената продажба на един брой шампоан за коса на стойност 25,00 лв. Установено е, че оборотът от тази продажба не е отчетен от фискалното устройство. В отпечатания КЛЕН липсва фискална бележка за 25,00 лв., а при проверката е установена налична сума в размер на 25,00 лв. Неиздаването на фискален бон за процесната продажба не се оспорва от дружеството, което означава, че са налице материалноправните предпоставки, предвидени в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС за прилагане на ПАМ, като в тези случаи административният орган действа при обвързана компетентност.

При определяне на срока на ПАМ, който според закона е до 30 дни, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, като на съдебен контрол подлежи съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност, която е част от задължителната преценка за издаването на административния акт при правилно приложение на материалния закон.

В тази връзка настоящият състав съобрази следното:

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен - надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1 б "А" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. В редица свои съдебни решения ВАС приема, че излагането на мотиви в заповедта по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС във връзка с определяне продължителността на срока на наложената ПАМ е задължително, за да може да се извърши преценка за

съответствието на акта с целта на закона в изпълнение изискването на чл. 146, т. 5 от АПК. Нарушаването на принципа на съразмерност на наложената мярка с извършеното нарушение представлява именно такова несъответствие с целта на закона. В случая определеният срок за налагане на ПАМ е 14 дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че продължителността на принудителната мярка е: "определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществената опасност". Посочено е, че: нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация, но въпреки това е допуснал извършването на административно нарушение, с което засяга основния ред за тази дейност." Отбелязано е също така, че „от събраните доказателства по преписката може да се направи обосновано предположение, че целта на търговеца е отклонение от данъчно облагане, което води до негативни последици за фиска. Административният орган е заключил, че срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца".

Настоящият състав намира, че така определеният 14 - дневен срок на принудителната мярка не е мотивиран в съответствие с чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Налице е формално изпълнение на задължението за мотивиране на акта, без обвързване с конкретни факти, което е равнозначно на липса на мотиви, независимо от техния обем. Дори и да се приеме, че в заповедта са изложени някакви обстоятелства, същите представляват само предположения (за липса на прозрачност и водене на ненадлежна отчетност; предпоставка за извършване на манипулиране и т.н.), които не съдържат ясни правила и точен и справедлив критерий за определяне срока на принудителната административна мярка. Част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на ПАМ, са неотнормирани, а тези които са относими не са приложени. Необоснован и противоречащ на доказателствата по делото се явява изводът, че 14-дневният срок, определен в заповедта е съобразен с обществената опасност на деянието, неиздаване на фискален бон за продажба на един брой шампоан за коса. Неясно е как конкретният избор на срок на мерките постига целите на превенцията в обхвата на възможното ограничение до 30 дни. Не е посочена очакваната промяна в начина на организиране на дейността в обекта, та констатациите за това да са критерий при индивидуализирането на мерките за административна принуда. От събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установяват лоши практики, тъй като това е единствено установено нарушение на жалбоподателя, не само от този вид, а въобще. Не е дефинирана тежестта на нарушението. Установената разлика в наличността е в размер точно на стойността на тази продажба и не е налице дори индиция, че в обекта са извършвани и други продажби, за които не е издаван касов бон. По тези съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразено с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 1108 от 28.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8169/2020 г.; Решение № 15498 от 14.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9177/2020 г., Решение № 4337 от 09.05.2022 г. на ВАС по адм. дело № 7967/2021 г., Решение № 2649 от 22.03.2022 г. по адм. дело № 7048/2021 г. и др.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и

следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора и липсата на заявена от жалбоподателя претенция, разноси в настоящето производство не следва да се присъждат.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 74 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1248-0456344/25.10.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд - София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: